

[Yvonne Hørløv Andersen]

Jeg vil sige til ministeren, at det, som fru Helle Degn flere gange påpegede – jeg ved ikke, om det var ironisk – vedrørende det pædagogiske, i hvert fald ikke var spildt på mig, for jeg fik sådan set en glimrende forklaring på, hvordan tingene hænger sammen. Efter den forklaring har CD ingen lyst til at lave om på de regler, der er. De er gode nok.

Glønborg (KRF):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at Kristeligt Folkeparti ønsker fortsat at holde ulandshjælpen på et godt og højt niveau, sådan som vi fra dansk side skylder de allerfattigste i verden. Vi er også tilhængere af, at vi har både gavebistand og lånebistand, og at vi har dem i en passende blanding.

Jeg erkender, at beregningsmetoden er lidt indviklet, men jeg nægter at tro, at Fremskridtspartiets repræsentanter ikke har evnet at sætte sig ind i, hvordan reglerne er. Derfor betragter jeg forslaget som et ikke særlig elegant forsøg på at få pillet lidt ved ulandshjælpens størrelse. Det ønsker vi naturligvis ikke under nogen omstændigheder at medvirke til, og vil derfor afvise forslaget.

Preben Møller Hansen (FK):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Fælles Kurs ønsker at hæve vort bidrag til ulandene. Vi mener, at vi burde have været oppe på den ene procent af nationalproduktet, der i og for sig er vedtaget, for lang tid siden, idet det er vores internationale forpligtelse at hjælpe de folkeslag, som virkelig lider nød.

Når det er sagt, vil jeg også gerne komme med nogle bemærkninger om den argumentation, der har været anvendt. Fru Helle Degn fra Socialdemokratiet mistænkeliggjorde forslagsstillerne, og det er noget, man gentagne gange oplever i dette Folketing. Det svarer jo ganske nøje til, hvad jeg gav udtryk for i en tidligere debat, nemlig at man i Folketinget mener, at når et forslag kommer fra nogle af de partier, som ikke hører til inderkredsen, er det odiøst.

Vi betragter naturligvis det forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat, som stillet i overensstemmelse med partiets politiske holdning, og der er vel ikke noget odiøst i, at man som medlem af Folketinget fremfører nogle af de synspunkter, som man selv mener er rigtige, og som man er valgt på af den danske befolkning.

I det øjeblik vi anlægger den betragtning, at det er odiøst, så vil vi aldrig få et folkestyre, så vil vi få noget, der er meget værre, og det er ikke det, vi vil tilstræbe. Fælles Kurs er kommet ind i Folketinget, og vi vil gerne være med til at nedbryde den, jeg havde nær sagt parlamentariske racisme, men det må jeg ikke sige, har jeg fået at vide, så det skal jeg undlade. Men jeg vil gerne nedbryde den holdning, der gør sig gældende for de gamle partiers vedkommende.

Det afgørende er, at når vi er i dette Folketing, skal vi være resultatsøgende, prøve på at bøje meningene mod hinanden og skabe resultater til gavn for befolkningen, og så skal vi ikke kigge på, af hvem, hvor og hvornår forslaget er stillet. Vi skal kigge helt konkret på, om der er fornuft i det forslag, der er stillet.

Og vi mener i Fælles Kurs, at der delvis er fornuft i synspunkter i det forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat om tilbagebetaling af lån. Vi mener selvfølgelig, at i det øjeblik man tilbagebetaler et lån, indgår det i den kasse, som vi administrerer, og så må vi træffe beslutning om at give pengene ud igen.

Der hersker jo altså ingen tvivl om Fælles Kurs' holdning, idet vi går ind for at øge bidragene til ulandshjælpen. Der skal ikke være nogen hindringer for at nå de fælles mål, vi har forpligtet os til ikke alene i FN, men også gennem den politiske holdning, vi indtager.

Om spørgsmålet om at rejse rundt og være gavmild mener jeg også, at det er fantastisk, hvad vi oplever. Fra partiet Venstre giver man det ene øjeblik udtryk for, at nu skal vi skære ulandsbistanden ned, og i det andet øjeblik spiller man gavmild. F.eks. har vores statsminister lige været en tur i Østen, og så vidt jeg er blevet orienteret, har statsminister Poul Schlüter foræret kongen af Thailand 7,5 mio. kr. Jeg havde nær sagt: Hvad ind i . . . , men det sagde jeg altså ikke. Hvad har han egentlig foræret et af verdens rigeste kongehuse 7,5 mio. kr. for? Det var dog bedre, om man havde givet de fattige mennesker, der bor i Thailand, pengene.

Vi mener, at regeringen optræder i rollen som flottenhejmere, og det mener vi er uantageligt. Vi har her i landet en lang række ting, der kræver økonomisk hjælp, og det ville jo være bedre, at man gav disse mennesker en økonomisk håndsrækning frem for at give kongehuset i Thailand 7,5 mio. kr. Sådan kunne vi nævne eksempel efter eksempel, hvor man farer rundt